ANUL XV. — Nr. 2794

DIRECTORI FONDATORI:
E. EMILIAN şi E. MUNTEANU
DIRECTORI: AL. MUNTEANU, N. PAPAGHEORGHE

Proprietatea:
GAZETA SPORTURILOR S. A.
Inscris in reg. public. Tribunalul Ilfov
Secţia I com. No. 9.769/1938

BIUROURILE:
Strada Anghel Saligny No. 2.
Bucureşti

6 pagini 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Miercuri 15 Iunie 1938

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . . » 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari » 2000
Un număr vechiu . . . . . » 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON: Direcţia . . . . . 3.26.60; Administraţia . . 3.26.60; Redacţia 3.26. 69

Campioana Jugoslaviei a învins uşor pe cea mai bună echipă românească

HASK-F. C. RAPID: unu... doi... trei... patru... cinci la zero şi finalmente 5-3 (4-0)

Duelul Hitrec-Auer a fost câştigat de înaintaşul jugoslav

Hitrec a marcat patru goaluri iar Auer două

Au marcat: Nederici (min. 20), Hitrec (min. 32), Hitrec (min. 43), Horvath (min. 44), Hitrec (min. 48), Auer (min. 49), Auer (min. 55), Baratky (min. 75).

H.A.S.K.: Zmara, Ciolac, Constantinovici, Pajovici, Gayer, Dukovici, Medarici, Kacian, Hitrec, Horvath, Fink.

F. C. RAPID: Negru, Roşculeţ, Negrescu; Păcuraru, Răşinaru, Rafinski, Bogdan, Moldoveanu, Auer, Cuedan, Căpuşan.

In minutul 33, Lenghér înlocueşte pe Bogdan iar după pauză F. C. Rapid joacă astfel: Rădulescu, Lengher, Negrescu; Păcuraru, Pop III, Roşculeţ, Bogdan, Horotan, Auer, Baratky, Căpuşan.

Teren Venus; spectatori 8000; arbitru d. Emil Kroner; raport de cornere 8-8.

Bogdan, în plină cursă, pierde însă în faţa portarului.

SCOR MAI STRANS — REZULTAT MAI TRIST

HASK a câştigat din nou. De data aceasta scorul a fost mai puţin categoric decât în ajun; rezultatul însă, el singur, ne-a durut mai mult. Fiindcă de rândul acesta n'a mai fost vorba de o Victorie ocupantă a locului cinci în ierarhia footballului românesc (după Ripensia, Rapid, Venus, Amefa) cu echipa ciopârţită de lipsuri şi cârpită cu mediocrităţi.

Ci de F. C. Rapid, de greul F. C. Rapid, de masivul F. C. Rapid care întruchipează astăzi cel mai bun football autohton şi dela care aveam dreptul să sperăm ceiace echipa naţională refuză să ne mai ofere de atâta vreme.

Hotărât, HASK e o echipă mare. O garnitură de calibru european, o formaţie superioară căreia în

AUER

footballul românesc nu-i găsim corespondent decât în Ripensia, Venus şi Rapid. Dar aceste trei în zi de formă maximă.

A avut echipa Rapidului forma aceasta, eri? Nu, fără îndoială. Nici nu ne-am aşteptat s'o aibă, odată ce cinci din jucătorii săi căzuseră cu brio câteva zile înainte într'un dublu examen dat în cadrele echipei naţionale.

Aşa dar n'am scontat victoria Rapidului — deşi am dorit-o. Am fi vrut însă ca din efectivul destul de bogat pe care-l au la dispoziţie cei ce se ocupă de latura tehnică a acestei asociaţii, să se selecţioneze unsprezecele cel mai bun, unsprezecele care să oblige pe campionii sârbi la maximum de efort pentru a câştiga.

S'a procedat însă altfel. F. C. Rapid a apărut pe teren într'o formaţie neserioasă în care unul din fundaşi debuta în echipa feroviară, înaintaşul Păcuraru făcea pe halful iar omul cu un singur picior, Cuedan se străduia ca inter-stânga să înţeleagă subtilităţile lui Auer. Nu mai insistăm asupra introducerii lui Rafinski când se ştia — dece n'a fost întrebat? că traversează un groaznic declin de formă, şi Moldoveanu dspre care nu se poate spune altceva. Dar Baratky? Dece n'a jucat dela început?

S'a procedat deci cu o uşurinţă condamnabilă. Cu o uşurinţă neîngăduită într'un match care avea înalta misiune de a repune footballul naţional în poziţia pe care o merită.

O uşurinţă care a adus oaspeţilor patru goaluri la zero! Un handicap insurmontabil, pe care reparaţiile după pauză n'au reuşit să-l micşoreze decât în parte.

In prima repriză cu un Rapid plin de fantezie, 4 la 0 pentru H. A. S. K.

In repriza secundă, cu un Rapid refăcut în toate compartimentele, 3 la 1 pentru bucureşteni

Este cea mai elocventă dovadă, că victoria H.A.S.K.-ului putea fi evitată. Sau, cel puţin, redusă la proporţii minime.

Este o consolare eftină dar şi o remarcă tristă care pune într'o postură nefericită mentalitatea conducătorilor noştri.

Iată de pildă înaintarea. Cum să nu obţină diavolul acesta de Hitrec maximum de eficacitate în careul advers când are în cei patru parteneri de linie colaboratori perfecţi?

Când are în Medarici — câtă sobrietate, ce dribling simplu, ce

M. Silvian

(Continuare în pag. III-a)

HASK echipă 99 % completă

Cunoscătorilor, HASK a făcut aceiaş impresie mare din ajun.

Acelaş football technic, sigur, cu pase moi şi shoturi plasate prin colţuri de plasă.

— Ce vreţi, boxul e la modă! scorul s'a definitivat la 5—3, raport ca re de goaluri, care poate fi interpretat în fel şi chip.

Noi, îţi atribuim apărărilor ambele şovăitoare, ambele cu greşeli.

S'a văzut doar. Toate punctele Rapidului s'au înscris prin graţie plăvanului Zmara care pe cât de simplu culege mingile din aer, trase oricât de puternic pe atât de greoiu s'a dovedit la blocarea shooturilor expediate pe jos.

E drept, Constantinovici fundaşu său stânga i-a dat un concurs nepreţuit. Nu însă şi Golac celălalt back în care Auer vulpoiul şi-a găsit «omul» care să-i permită a-şi desfăşura personalitatea.

Halfia, compartimentul acesta în care a excelat întotdeauna footballul jugoslav, a fost la înălţimea reputaţiei lui Gayer e mijlocaşul centru ideal, e «omul din umbră» al înaintaşului centru, halful care distribue tot atât de precis pe cât recepţionează baloanele înalte, sau joase, pe care adversarii încearcă să le strecoare în câmpul său de activitate.

S'a bucurat de colaborarea impecabilă a mărginaşilor Popovici şi Dusovici halfi care prezintă curiozitatea de a nu marca nici aripa şi nici interul. Ei sunt plasaţi în intervalul dintre cei doi înaintaşi adverşi, şi... intercepteză. Totul, sau aproape totul. Bineînţeles, pentu a juca un astfel de rol, trebue să ai control desăvârşit al balonului, un plasament impecabil, şi o condiţie fizică ...«vintiliană». Câţi din mijlocaşii noştri acumulează aceste calităţi?

HITREC—AUER: UNU LA ZERO

Iată, pe măsură ce analizăm jucătorii sârbi, ne dăm din ce în ce seama că HASK e aşa cum nu există vreo formaţie de club în România o echipă 99% completă (slăbiciunile din apărare pot fi uşor remediate).

Auer marchează al doilea goal al F. C. Rapidului.

DE VORBA CU „EROII" DELA TOULOUSE

Toţi jucătorii „naţionalei" sunt mâhniţi şi aruncă vina asupra ghinionului

Rafinsky îl acuză pe Pavlovici, iar Bărbulescu explica. Baratky vrea să mai joace odată contra Cubei...

Toulouse... Trafalgarul acesta penibil al fottballului românesc, va continua multă vreme să furnizeze subiecte de discuţie şi motive de mâhnire generală.

Nu va fi uitat prea curând.

Eri, la Venus, spectatorii matchului F. C. Rapid — H. A. S. K. au făcut dovada afirmaţiei noastre de mai sus. Greşelile jucătorilor noştri cari au fost la Toulouse au fost admonestate de spectatori cu o formulă aproape tip.

— Hai cubanilor!...

Cum o bună parte din componenţii echipei noastre naţionale se aflau eri la Venus, am profitat de prezenţa lor, pentru a le solicita explicaţia înfrângerii din matchul cu Cuba.

Răspunsurile — aşa cum se va vedea mai jos — au fost diferite. Un singur lucru a fost comun, în toate răspunsurile: mâhnirea. Toţi jucătorii noştri, autori sau martori ai înfrângerii dela Toulouse sunt mâhniţi. Am fi peferat să fie mai puţin supăraţi, dar... să fi învins pe cubani.

Aerul acesta de sincreă supărare însă, ne-a făcut plăcere. El certifică — atâtea zile după înfrângerea dela Toulouse — că jucătorii noştri poartă încă povara răspunderii şi că o duc cu o mâhnire care se înscrie frumos printre circumstanţele atenuante de cari au nevoe.

De vorbă cu jucătorii Rapidului

Jucătorii feroviari cari au făcut parte din lotul excursioniştilor la Toulouse i-am găsit uşor. Adunaţi toţi într'una din cabinele Venusului, pregătindu-se pentru matchul cu H. A. S. K.

Cel mai vorbăreţ este Bogdan, care-a scăpat de sub canonul unui maraj prelungit.

— Ce s'aude?

— Nu se mai aude nimic.

— Dece?

— Rezultatul dela Toulouse ne-a amuţit pe toţi. Nu mai putem spune nimic.

— Dece?

— Fiindcă purtăm răspunderea unui înfrângeri pentru care nu suntem vinovaţi.

— Dar, cine e vinovat?

— Ghinionul.

— Trage-l la răspundere.

— «Aş face-o, dacă aş putea. Din păcate, însă, nu se poate. Cred însă că adeă vom mai trăi 300 de ani, nu voi mai vedea un ghinion atât de groaznic, ca acela pe care l-am avut noi la Toulouse».

După o pauză, Bogdan a explodat ştiri nou:

— Am avut şase bare. Cu atâtea bare nu se poate câştiga un match».

RAFINSKY E NEMULŢUMIT DE PAVLOVICI

Rafinskb nu pare atât de supărat pe ghinion. Tirul reproşurilor sale s'a fixat asupra lui Pavlovici:

— Pavlovici poartă răspunderea primului match. Cu negru în poartă, sau cu orice alt portar bun, primul match s'ar fi terminat cu 3—0 pentru noi».

Ceilalţi rapidişti sunt mai puţin vorbăreţi.

Răşinaru are un singur regret:

— Am muncit atât, încât meritam să-mi fau debutul în echipa naţională, printr'o victorie frumoasă».

Baratky este deasemeni aproape mut:

— Ce poţi să-mi spui despre matchul dela Toulouse?

— «Ce să spun?

Dacă Suedia a învins Cuba cu 8-0 şi noi am reuşit să pierdem, nu

RAFINSKY

avem drept să mai spunem nimic.»

După o pauză, Baratky are totuşi un supliment de declaraţie:

— Auzi d-le, noi să pierdem, şi Suedia să-i învingă cu 8—0. Dă-mi

George Fulga

(Continuare în pag. III-a)

Mielu Doculescu va boxa în Septembrie, la Berlin cu Besselmann

Dumitru Panaitescu şi probabil Cionoiu pe programul aceleiaşi gale

Cu ocaziunea deplasării făcute în Bucureşti de d. Popov, arbitrul matchului pentru campionatul european Toma Aurel—Cattaneo, a fost rugat de cunoscutul organizator german Schumachec să sondeze terenul în vederea organizării unei mari gale româno-germane, care să se desfăşoare la Berlin, în cursul lui Septembrie.

D. Popow la rândul său s'a adresat d-lui Broetsch, fost oficial al federaţiei române de box şi care a primit misiunea de a alege şi trata cu boxeurii români cari urmează să participe la această gală.

D. Broetsch a început imediat tratativele reuşind să quasi perfecteze matchurile cari vor forma vedeta şi semivedeta acestei gale.

In matchul vedeta va apare Mielu Doculescu. Popularul as al C. F. R.-ului va fi opus cu aceasta ocazie germanului Besselmann.

Fostul campion Mielu Doculescu are în acest match o misiune din cele mai dificile dat fiind valoarea germanului, unul din cei mai buni mijlocii din Europa.

PANAITESCU IN SEMI-VEDETA

Victoria repurtată de Dumitru Panaitescu Sâmbătă contra lui Angelmann a facilitat rezolvarea problemei semi vedetei. Prin performanţa realizată «Zigoto» a capătat un renume internaţional aşa că d. Broetsch l-a propus pe ceferist pentru onoarea de a figura în semivedeta acestei importante manifestări pugilistice româno-germane.

Programul va fi complectat cu încă două matchuri profesioniste cu concursul boxeurilor români, cari urmează să fie desemnaţi în curând. Putem spune totuşi că unul din cei doi români va fi Constantin Cionoiu campionul categoriei semi-mijlocie.

*

D. Broetsch a şi anunţat promotorului Schumacher contractele cu boxeurii Mielu Doculescu şi Dumitru Panaitescu, împreună cu propunerile pentru celelalte matchuri aşa că realizarea galei româno-germane este aproape sigură.

Realizarea acestei gale — dat fiind valoarea reprezentanţilor noştri — va constitui desigur un nou prilej de afirmare al boxului românese peste hotare.

„Jocurile Olimpice sunt mai mult politice decât sportive"

D. M. William Bingham, membru al Comitetului Olimpic American demisionând din această funcţiune a declarat că nu înţelege să mai facă parte din acest comitet deoarece «Jocurile Olimpice au devenit mai mult o propagandă naţională decât sportivă».

Sony Niculescu „în tandretă" cu o grupare bucureşteană

S'a scris în ultimul timp că Ripensia este în tratative avansate cu Sony Niculescu, excelentul centru înaintaş al Unirei Tricolor. Unii confraţi au şi anunţat că «Sonny» a şi iscălit pentru timişoreni.

Suntem astăzi în măsură să anunţăm că Sonny Niculescu «cochetează» cu o grupare divizionară bucureşteană, care se interesează şi de Tierjung.

Rămâne de văzut care dintre aceştia va fi angajat până la sfârşit.

Cum şi-a încasat Panaitescu, prima lui Tănase...

In seara matchului Panaitescu — Anghelmann, speakerul a anunţat grav:

—D. Constantin Tănase, directorul Teatrului Cărăbuş, oferă lui Panaitescu — în caz de victorie — 5000 lei.

Un torent de aplauze a acoperit vocea speakerului, îndreptându-se spre popularul nostru comic. Sub torentul acesta de aplauze, Tănase a zâmbit calm. E obişnuit cu aplauzele. Cu stimulentul acestei prime importante, însă, Panaitescu a boxat frumos şi a câştigat.

Eri, s'a prezentat la Cărăbuş, escortat de o ceată întreagă de suporteri. In poartă, portarul «Cărăbuşului» pus să oprească intrarea curioşilor la repetiţiile revistei «De lemn Tănase», l-a oprit:

— Ce doriţi?

— Il caut pe d. Tănase.

— Dece?...

— Lasă-l să intre?.. a intervenit Tănase, depe scenă. Asta l-a bătut pe Anghelmann.

Panaitescu a ajuns astfel pe scena Cărăbuşului, în faţa lui Tănase.

— Să trăiţi don' director.

— Am venit să...

— Să-ţi iei banii. Iată-i!... a zâmbit Tănase, întinzându-i cinci hârtii albastre de câte o mie de lei.

— Vă pare rău?

— La viitorul match îţi dau 10000 a râs Tănase, bătându-l voinicește pe umăr.

Panaitescu şi-a încasat, deci, prima pe care i-o făgăduise Tănase, dacă îl învinge pe Anghelmann. Rămâne de văzut acum, dacă va merita o primă, şi la viitorul său match.